

YLÄSÄLI

2017 **1** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

*V*aikka ne ovat purppuranpunaiset,
ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.

YLÄSALI 2017 - 1

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys:

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5
Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Maksut ulkomailta:

IBAN:

SE8295000099602601946615

BIC:

NDEASESS

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@gmail.com
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@gmail.com

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

Sinikka Mäkivierikko

Teksti:

Jes. 1:18

Kotisivu:

www.ylasali.se

On jälleen aihetta kiittää

teitä kaikkia, jotka olette lahjoillanne tukeneet Yläsali-lehteä! Postilaitos on korottanut hintojaan, joten pienetkin osallistumiset saavat arvonkorotuksen. Jumala osaa laskea ja siunata ajantasaisesti!
– Toimitus

KUVALÄHDE: internet/sABL/ive 2017-04-10

Maanantaina 10.4.2017 klo 12 Tukholman kaupungintalon edustalle kokoontui kuninkaallisia, pääministeri, hallituksen jäseniä, valtiopäivien edustajia, kaupungin virkamiehiä ja suuri joukko muuta kansaa viettämään hiljaisen hetken terrorismi-iskun uhrien kunniaksi. Kuningatar Silvia ei ollut ainoa, joka ei voinut pidättää kyyneleitänsä, kun sotilassoittokunnan fanfaari ja surumusiikki tiivistivät tunnot Drottningatanin tapahtumista.

Oletko valmis siihen, mitä odotat?

On asioita, jotka ovat odotettavissa, mutta joihin ei olla valmiita niiden tapahtuessa. Kun perjantaina 7.4.2017 kuorma-auto syöksyi Tukholman Drottningatanilla ihmisjoukkoon, se ei ollut maailmantilan huomioon ottaen yllätys, mutta silti kukaan ei ollut valmis sen todellisuuteen. Neljä kuollutta, 15 loukkaantunutta. Osa pelastui sen ansioista, että erään toisen auton kuljettaja soitti omaa äänimerkkiään ja sai ihmiset havaitsemaan tilanteen. Näin he viime hetkellä ehtivät väistää terroristin ohjaamaa autoa.

”Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmistaan” (Aam. 3:7). Vanhan Testamentin kirjoitukset olivat täynnä merkkisoihtoja Messiaasta. ”Juuri ne todistavat minusta”, Jeesus sanoi. Silti kirjanoppineiden näytti olevan vaikeinta

(jatkuu s. 4)

Sanaa ja sisua

”Nuo toiset kompastuvat, kaatuvat, mutta me pysymme pystyssä ja kestämmme” (Ps. 20:9). Kuningas Daavid sai kokea elämässään vastoinkäymisiä ja tappioita. Monet viholliset vahosivat häntä ja aiheuttivat paljon vauriota. Mutta hän ei antanut periksi. Psalmi 21:8 kertoo peräänantamattomuuden salaisuuden: ”Kun kuningas luottaa Herraan, luottaa korkeimman uskollisuuteen, hän ei horju.” Tappioistaan huolimatta Daavid sai kokea monen monta voittoa.

Minkälaiseen ihmisryhmään sinä kuulut? Kun elämässäsi ei kaikki mene ”lukkoon”, kuten olet ajatellut, annatko periksi vai et? Kun tunnet itsesi masentuneeksi, voittaako masennus sinut?

Englannissa vaikutti eräs mies, jota ihailtiin hänen rohkeudestaan ja hellittämättömyydestään, jolla hän pyrki asettamaan tavoitteeseen. Lopulta hänestä tuli valtiomies. Hänen nimensä on **Benjamin Disraeli** (1844-1881).

Kun hän ensimmäistä kertaa nousi puhumaan Englannin parlamentissa, kaikkien katseet kääntyivät häneen. Yleisö ei kauan kuunnellut hänen kimeää ääntään. Muutamat alkoivat hymyillä ja puhkesivat pian äänekkääseen nauruun. Jotkut alkoivat tömistellä kengillään lattiaan. Metelin vuoksi puheesta ei saanut mitään selvää. Naurunremakan ja korviahuumaavan metelin läpi erottuivat sanat: ”Olen monta kertaa aloittanut monia asioita, ja usein olen lopulta onnistunut...”

Melu nousi niin kovaksi, että Disraelin oli pakko lopettaa. Kooten kaikki voimansa hän hetken hiljaisuutta hyväkseen käyttäen huusi:

”Lopetan nyt, mutta tulee vielä aika,

jolloin teidän on kuunneltava minua.”

Disraeli ei antanut tappion murskata itseään. Ihailtavan tarmokkaasti hän opiskeli ja harjoitteli puhumisen jaloa taitoa, kunnes ei vain Englannin parlamentti, vaan koko maailma kuunteli hänen leiskuvia, kaunopuheisia sanojaan.

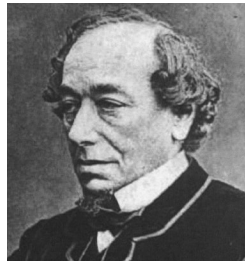
Benjamin Disraeli ehti uransa aikana olla mm. kaksi kertaa pääministerinä. Kuningatar **Victoria** pystytti Disraelin kunniaksi muistomerkkin, johon kaiverrettiin sanat: ”Vanhurskaat huulet ovat kuninkaalle mieleen ja oikein puhuvaa he rakastavat” (San. 16:13). Melkoinen kunnia miehelle, jonka ensimmäinen puhe parlamentissa oli täysi fiasko.

Mitä opimme Disraelin kokemukselta? Ei anneta periksi, vaikka elämässä olisi kuinka vaikeaa ja vaikka kohtaisimme vastoinkäymisiä ja tappioita. Kuningas Daavid toteaa Psalmissa 54:6: ”Jumala on auttajani, Herra on minun tukeni.”

Herrassa me voimme kestää vastoinkäymiset ja nousta jälleen. **Martti Luther** runoili:

*Jumala omi linnamme
ja vahva turva aivan,
on miekkamme ja kilpemme
ajalla vaaran vaivan.*

Tähän turvaan yhdessä kansanne liittyen:
– Eeva-Liisa Vihermä

Disraeli on toistaiseksi ainoa juutalainen, joka on noussut pääministeriksi Englannissa.

”Mutta älkää te, veljet, väsykö tekemään hyvää.” – 2 Tess. 3:13

”Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon.” – Gal. 6:9

Oletko valmis... (jatk. sivulta 2)

uskoa Jeesukseen Messiaana. Ehkä osittain siitäkin syystä pakanat alkoivat kuvitella, että he olivat nyt ainoita oikeita liiton ja lupausten perillisiä. Tätä tulkin-taa oli Paavalin pakko oikoa: ”Jos sinut, joka olet peräisin villistä oliivipuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon niin että olet päässyt osalliseksi puun juurineesteestä, älä ylvästele alkuperäisten oksien rinnalla! Mutta jos ylvästelet, muista, ettet sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua” (Room. 11:17, 18).

Miksi evankeliumin vastaanottaneillekin oli tarpeen sanoa näin kovia sanoja? Ilmeisesti kukaan ei ole immuuni kiusaukselle asettua viimeisimmän valistuksen, korkeimman ilmestyksen ja täydellisimmän totuuden edustajaksi. Me ja muut -asetelma johtaa harvoin kilpailuun siitä, kumpi osapuoli kunnioittaa toistaan enemmän, kuten tulisi olla (Room. 12:10). Seurauksena on yleensä vastapuolen eri-arvoistaminen alaspäin. Se on nykyterrorismin, kuten 1900-luvun hirmuhallintoihin johtaneiden ideologioiden ydin.

”Älkää te antako kutsua itseänne rab-biksi, sillä teillä on vain yksi opettaja ja te olette kaikki veljiä... Älkää antako kutsua itseänne oppimestareiksi, sillä teillä on vain yksi mestari, Kristus” (Matt. 23:8,10). Kun Jeesus tähdensi tasa-arvoa, hän osoitti samalla, ettei vastuuta voi paeta jonkin gurun tai auktoriteetin taakse: ”Älkää myöskään kutsuko isäksi ketään, joka on maan päällä, sillä vain yksi

on teille Isä, hän, joka on taivaassa” (Matt. 23:9). Joissain yhteisöissä toimitaan kirjaimellisesti vastoin tätä ohjetta. Mutta kyse ei ole niinkään tittleleistä kuin siitä, ettei henkilöpalvonta tai sokea lojaalius inhimilliselle välikappaleelle pääsisi joh-tamaan ketään harhaan.

Toinen rokotte terrorismia vastaan on uskon sisällön luonne. ”Tätä pelastus-ta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet ja puhuneet teidän osaksenne tulevasta **armosta** ja tutki-neet, mihin ja millaiseen aikaan heissä vaikuttava **Kristuksen Henki** viittasi todistaessaan Kristuksen kärsimyksistä ja niitä seuraavasta kirkkaudesta” (1 Piet. 1:10, 11).

”Kristuksen Henki” innoitti VT:n profeettoja, kuten Uuden Testamentin kirjoittajia. Evankeliumin sisältö ja luonne on jo Vanhan Testamentin ennakkosig-naaleissa, kristinusko on seurausta niiden toteutumisesta käytännössä. ”Siksi me voimme entistä lujemmin luottaa profeetalliseen sanaan” (2 Piet. 1:19). Apostolit eivät siis luoneet uutta Jumalaa, uutta uskontoa, uutta Raamattua, vaan varmistuivat aiemman ilmoituksen täytty-myksestä.

Jos tänä päivänä haluat olla radikaali ja jouduttaa (etkä vain odottaa) uutta maailmanjärjestystä, on yksi merkki, josta sanotaan: ”Sitten tulee loppu.” Se ei ole ole terrori-isku, vaan evankeliumin levittäminen – todistus Jumalan myön-teisistä aikeista ihmiskuntaa kohtaan myös armon vuonna 2017. – SM

”Osoittakaa kaikille arvonantoa, rakastakaa uskonveljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa keisaria.” – 1 Piet. 2:17

”Älkää loukatko sen enempää juutalaisia kuin kreikkalaisiakaan älkääkään liioin Jumalan seurakuntaa. Minäkin yritän aina tulla toimeen kaikkien kanssa; en etsi omaa etuani vaan muiden ihmisten parasta, jotta he pelastuisivat.” – 1 Kor. 10:32, 33

KUVA: SINIKKA MÄKI/RIIKKO

”Taipukaa Herran vuoksi kaiken maallisen järjestyksen alaisuuteen” (1 Piet. 2:13). Entä jos maallinen järjestys on ristiriidassa Jumalan lain kanssa? **Pitääkö Jumalan aina joustaa?** Jopa kristilliset kirkot ovat vaatineet sitä vuosisatojen ajan asettamalla oman pyhänsä Jumalan pyhän tilalle, omat sakramenttinsa Jumalan sakramenttien tilalle, kuvat kumarrettavaksi, ihmisen arvovallan Jumalan arvovallan tilalle omantunnon kysymyksissä. Vieläpä pelastuksen apulaiseksi tuodaan ihminen (Maria), ja apua ruukoillaan kuolleilta (pyhimyksiltä). Milloin Jumala saa oman luvan edes omassa tuvassaan, jos ei maailman raastuvassa?

Jumalan oma tupa – entä lupa?

Paholainen on toiminnallaan saanut ihmiset melkein unohtamaan Jumalan ja Jeesuksen, jotka ovat valmistaneet ihmiskunnalle mahdollisuuden iankaikkiseen elämään.

Jeesuksen uhri ja Jumalan armo takaavat meille onnellisen tulevaisuuden ja turvan myös tässä ajassa. Mutta meidän on uskottavat Raamatun sanaan ja kunnioitettava kolmiyhteistä Jumalaa.

”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15). ”Joka on ottanut vastaan minun käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua” (Joh. 14:21). ”Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä. Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä” (1 Joh. 2:4).

Oikea Jumala ei muuta lakiaan eikä sanaansa, vaan kaikki sukupolvet saavat ohjeensa Raamatusta elämänsä aikana,

jos haluavat tehdä Jumalan tahdon. Jumala antaa rohkeutta ja voimaa hylätä entiset näkemykset, jotka eivät ole Raamatun mukaisia.

”Monet sanovat minulle sinä päivänä: ’Herra, Herra! Sinun nimessäihän me profetoimme, sinun nimessäi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimesäsi teimme monia voimatekoja.’ Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: ’En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryydentekijät!’” (Matt. 7:22).

Jumala ei voi koskaan perua ja muuttaa lakiaan, ei siirtää sapattiaankaan toiselle päivälle, sillä silloin hänen täytyisi tehdä vastaava muutos myös taivaassa – langenneen Lusiferin kunniaksi. Hän polkisi sekä oman että kymmenen käskyn kunnian ja arvovallan maahan ja antaisi pääviholliselleen kunnian ja vallan. Näin hän halventaisi nimensä koko luomakunnan edessä. – *Vieno Piironen*

”Minä, Herra, en muutu.” – Mal.3:6

”Kunniani kirkkautta minä en kenellekään luovuta.”
– Jes. 42:8; 48:11

KUVA: SINIKKA MÄKVIKKO

Tervettä uskomme on silloin, kun suhde tai yhteys Jumalaan säilyy ja kasvaa. Ellei näin ole, on akuutti hoidon tarve. Emme kai ole kuin Rinkebyn ja Tenstan asukkaat, jotka käyvät pelastushenkilökunnan, ambulanssien, poliisien ja palokunnan kimppuun torjuen itse avun ja estäen muitakin apua saamasta? (Matt.23:13; 3 Joh. 1:10)

Seuraavat ajatukset ovat alustuksesta, jonka teemaksi oli annettu ”Terve usko”. Aihe oli minulle uusi. En muista, milloin olisin uskoa tästä näkökulmasta pohjatinut. En edes kuvittele, että pohdiskeluni kattaisi aiheen kokonaisvaltaisesti. Tarkoitus on herättää keskustelua – ei sanoa viimeistä sanaa.

Terve usko

Matematiikassa ja fysiikassa, ainakin perustasolla, asiat saatetaan määritellä yksinkertaisin lausekkein. Elämä on kuitenkin monimutkaista, ja useimmat siihen liittyvät perusasiat ovat hankalasti määriteltäviä. Kysymys siitä, mitä elämä, terveys, rakkaus, hyvyys tai vaikka uskollisuus tarkoittavat, ei pysty yhdellä lyhyellä lauseella kunnollisesti vastaamaan. Meillä ei kuitenkaan ole mitään vaikeutta tunnistaa elämää, rakkautta tai mitään muutakaan näistä mainituista asioista, kun ne näemme.

Täydellinen terveys

WHOn [maailman terveysjärjestön] määritelmän mukaan terveys on täydellisen fyysisen ja psyykkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin tila. Määritelmä on hauskan ongelmallinen siksi, ettei sen mukaan kukaan ole täysin terve. Vaikka meillä ei mitään uskon terveysjärjestöä olekaan, ei useimmille kristityille olisi ongelmaa sanoa, että terveestä uskosta on maailman historiassa vain yksi esimerkki, Jeesus Kristus. Kaikkien muiden usko, kun se on terveimmillään, pystyy

vain joiltakin osin heijastelemaan häntä.

Fyysisen terveyden määritelmän suhteen on tehty yrityksiä päästä irti WHOn määritelmään liittyvästä saavuttamattomasta perfektionismista, ja näin monet esittävät terveyden koko ajan muuttuvana tilana, johon vaikuttavat ihmisen kokemukset, sairaudet, onnistumiset, ihmissuhteiden kehitys, mielen ja hengen hyvinvointi jne. Jokainen joutuu silloin itselleen määrittelemään, mitä terveys hänen kohdallaan tarkoittaa. Tässä terveys ymmärretään voimavaraksi, toimintakyvyksi, voimaksi selvitä.

Ehkä myös terveen uskon määritelmään voisi liittyä jotakin saman tapaista. Vaikka täydellisesti terve usko löytyy yksin Kristuksessa, meidän uskomme edustaa jatkuvasti muuttuvaa tilaa, johon vaikuttaa elämän kokonaisuus, niin onnistumiset kuin epäonnistumisetkin. Tervettä uskomme on silloin, kun suhde tai yhteys Jumalaan säilyy ja kasvaa, vaikka ulkonaisesti asiat eivät ehkä menneet niin kuin toivoimme. Terve usko antaa voimaa selvitä. Tällä tavoin ajateltuna voimme määritellä uskon terveyden vain itsellemme, emme toisille.

KUVA: SINIKKA MARKKINEN

Annostus erottaa lääkkeen myrkystä. Taspainotaitoa tarvitaan uskossakin.

Tasapaino

Antiikin Kreikassa etsittiin hyveitä, joita löydettiin neljä: viisaus, rohkeus, oikeamielisyys ja kohtuullisuus. Klassinen kristillisyytensä lisäsi näihin uskon, toivon ja rakkauden, kolme kristillistä hyvettä, jolloin päästiin hyvältä tuntuvaan seitsemään kristilliseen hyveeseen. Jo kirkkoisien aikana hyveiden määrä kaksinkertaistui, kun mukaan tulivat kärsivällisyys, lempeys, nöyryys, kuuliaisuus, kestäväisyys, siveellinen puhtaus ja yksimielisyys. Nämä eivät ole huono asia, ja terveestä uskosta niitä varmaankin löytyy. Saammekin tässä monta uskon lihas-ta, joita harjoittaa, kun kristillisiä hyveitä on 2 x 7.

Kreikkalaiset olivat kuitenkin hyvin tarkkoja siitä, että heidän hyveensä edellyttävät tasapainoa. Rohkeus on parempaa kuin pelkuruus, mutta oikea rohkeus ei koskaan ole uhkarohkeutta. Hyve löytyy tasapainosta, ei äärimmäisyydestä. Kristillisistä hyveistä löydämme myös

sellaisia, joissa uskovan tulee vain kasvaa ja kasvaa: rakkautta, lempeyttä, kuuliaisuutta tai kestäväisyyttä on tuskin koskaan liikaa.

Mutta ehkä uskonkin alueelta löytyy asioita, joiden ylikorostus ei kuulu terveeseen uskoon. Jos uskonelämä on pelkkää kuuliaisuutta, pelkkää nöyryyttä tai pelkkää siveellistä puhtautta, ollaan päädytty yksipuolisuuteen, fanaattisuuteen. Toisaalta terveessä uskossa ei koskaan ole yliannosta rakkautta, lempeyttä, armoa, toivoa tai anteeksiantamusta. Johannes kirjoitti: ”Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.” (1 Joh 4:7, 8).

Terveen uskon kasvualueet

Mitä uskon tärkeät kasvualueet ovat? ”Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalaisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta.” (1 Tim. 6:11). Jotakin tulee paeta, jotakin tavoitella.

Yhtäältä on helppo päätyä yksipuolisuuteen, jossa tasapaino hukkuu, ja joku uskon elämän alue tai opetus paisuu niin, että ollaan kaukana terveen uskon mallista, joka on Jeesuksessa. Usko muuttuu fanaattiseksi, itsekeskeiseksi, itseen katsovaksi ihmisuskoksi.

Toisaalta voidaan päätyä laiskaan uskoon, jossa ei tapahdu kasvua eikä uudistumista. Jos kasvun ja uudistumisen etsintä ja rukous jää pois, olemme kuin potilas, joka pyytää lääkäriltään neuvoa heikon terveytensä kohentamiseksi ja sano olevansa valmis mihin vain, kunhan ei tarvitse lopettaa tupakointia, vähentää alkoholin käyttöä, muuttaa ruokavaliota tai alkaa harrastaa riittävää liikuntaa ja lepoa.

Joitakin oletuksia terveestä uskosta: **1) Terveeseen uskoon liittyy halu uudistua. 2) Hyvä, tasapainoinen Raa-**

matun opetus tukee tervettä uskoa. 3) Terve usko antaa riittävästi hengellisiä kokemuksia ja voimaa selvitä arjen haasteista. Haasteet vievät uskovan etsimään voimaa ylhäältä.

Ei ole mitään syytä olettaa, että terveeseen uskoon aina liittyy suuria ja voimallisia tapahtumia. Paavalin mukaan eivät kaikki tee voimallisia tekoja, mutta jokaisella on oma armolahjansa. **4) Armolahjansa löytäminen, käyttäminen ja vahvistaminen on tervettä uskoa.**

Mikä varmasti ei ole tervettä?

Selkein merkki epäterveestä uskosta on alistaminen. Se on aina sairasta. Alistajana voi olla seurakunnan johtaja, jäsen, koko seurakunta. Se voi olla myös jokin opetus, jolla ihmisiä ahdistetaan ja jolla heiltä viedään mahdollisuus tehdä itse normaaleja elämän ratkaisuja ja käyttää aikaansa tai varojaan niin kuin itse Jumalan edessä haluavat käyttää. **Oikea usko on lähtöisin Jumalasta ja tuo meidät hänen luokseen.**

Putkinäköinen uskonpuhdistaja voi imuroida terveen uskon seurakunnasta.

Oman kuvansa peililuihin yhteinäisyyden, puhdasoppisuuden tms nimissä keskittyvä kirkko ei tue tervettä uskoa.

Jumalakin voi olla vaativa, mutta on suuri ero kokea vaatimuksen tulevan rakastavalta, armolliselta Jumalalta kuin jos sen koetaan tulevan ihmisiltä. Juutalaiset rabbitkin tajusivat, että Jumala antaa lakinsa vasta, kun on ensin osoittanut armonsä. Vasta vapautettuaan kansan orjuuden pesästä hän antaa lakinsa. Toisin kuin alistava usko, Jumala ei vaadi ensin vaan tarjoaa armoaan ennen ainuttakaan vaatimusta.

Yksipuolisuus ja jyrkkyys ovat aina alistavia. Adventtikirkonkin historiaan mahtuu paljon alistavaa ja yksipuolista. Jonkun moukarina on terveyssanoma, toisella pedon merkki, kolmannella profetian henki. Kaikki haluaisivat yhdellä patenttilääkkeellä parantaa Siionin vammaa, vaikka siihen ainoa oikea lääke on evankeliumi ja armo. Kasvunvaraa on.

Kirkko kasvualustana

Adventtikirkon opetukseen ja toimintamalliin liittyy piirteitä, jotka voivat

auttaa tasapainoiseen uskoon: Kirkon opetus/opinkohdat kattavat laajasti ja monipuolisesti Raamatun opetuksen. Toimintaa ohjataan (ainakin osin) demokraattisesti, mikä vähentää yksittäisen henkilön mahdollisuutta kaapata valta ja ryhtyä alistamaan toisia. Toimintamuotojen kirjo on laaja: on Raamatun tutkimista ja opettamista, sosiaalista toimintaa, hartaustoimintaa, ihmisten auttamista, parantamista, kouluttamista jne.

Toiminnassa on kuitenkin myös piirteitä, jotka altistavat yksipuolisuudelle uskossa. Fanaatikot löytävät kirkon ohjelmasta helposti jonkin yksittäisen asian keppihevosekseen. Kirkon perinteeseen kuuluu itsearvostelu ja uskonpuhdistusaate, ja siksi yksipuoliseen uskoon taipuvaisten on helppo saada kuulijakuntaa jyrkälle kannalleen. Tästä syystä kirkon piirissä on ryhmiä, jotka ajavat omaa, suppeaa, putkinäköistä toimintamalliaan. On perinteisen (viimeisen sukupolven) fundamentalistiadventisteja, on uskonpuhdistaja-adventisteja, terveysryhmiä jne.

Ongelmana on myös se, että korostamme opinkohdissamme kaikkea muuta paitsi niitä asioita, jotka parhaiten auttaisivat välttämään yksipuolisia tulkintoja ja pysymään terveessä, tasapainoisessa uskossa. Rukouksen ja käytännöllisen kristillisen rakkauden korostus olisivat mitä parhain lääke terveen uskon edistämiseksi. Ne kuitenkin sivuutetaan kirkon opinkohdissa, vaikka niissä muunlaisia käytännön kristillisyyteen liittyviä asioita mainitaan. Ehkä siksi nämä asiat liian usein ohitetaan myös kirkon jumalanpalveluselämässä. – Kai Arasola

KUVA: SINIKKA MARVIKKO

Maailman vahvimman nallen, Bamsen, jymyhunaja ei sovi (sarjan tekijän mukaan) kaikille. Kaikkien uskoonkaan ei aina liity suuria voimatekoja, mutta jokaisella on oma armolahjansa. Sen etsiminen, löytäminen ja harjoittaminen on tervettä uskoa.

Evankeliumi ja armo voisi vieläkin olla jymyhunajaa Siionin vammaan. Ja saattaisipa Johannes nytkin ”huomauttaa” yhdelle jos toiselle ”siitä, mitä hän oikein tekee levittäessään meistä pahoja puheita” (3. Joh. 1:10). Jos pidättäytyttäisiin vuoden tai viikonkaan ajan puhumasta muusta kuin siitä, millainen Jumala on, mitä hän on tehnyt ja tekee ihmisen hyväksi, muutuisiko mikään uskon terveydentilassa?

”Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä -- että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän sisällisen ihmisenne puolesta voimassa vahvistua --, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä” (Ef 3.14-20).

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Elokuva Sameblod kertoo Ruotsin harjoittamasta saamelaisten syrjinnästä. Tieteen nimissä kalloja mitattiin Suomessakin, mm juutalaisilta. Kun Jeesusta haluttiin hävätä, häntä sanottiin aviorikoksesta syntyneeksi samarialaiseksi. Päkallonpaikalla irvailtiin kielen vuoksi (Mat. 27:33, 46-49). Mutta juuri päkallonpaikalla, Golgatalla, purettiin sekä ihmisten että maan ja taivaan välinen erottava väliseinä. Saamme ”avatuista ovista vapaasti astua -- Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan” (2 Piet. 1:11).

Me kaikki teimme sen

Apartheidin aikaan (1948-1994) Etelä-Afrikassa kaikenlaiset kokoukset ja mielenosoitukset kiellettiin värillisiltä. Kokoontuminen oli sallittua ainoastaan kirkoissa, joissa myös *Senzeni Na*-hymniä usein laulettiin. **Andre Lange**, eteläafrikkalaisyntyinen gospelmuusikko, avasi apartheidin ja *Senzeni Na*-hymnin merkitystä Botkyrkan gospelkuorollemme. Valkoinen macho mies haluaa estää tyttärensä ja värillisen pojan mahdollisen yhteyden. Muun muassa siitä apartheidissä oli kyse. Mitä olette tehneet? Syntimme on olla musta? Totuus on syntimme? He tappavat meitä? Mikä on saanut teidät kohtelemaan toisia näin pelkän ihon värin perusteella? Mitä olette menneet tekemään? *Senzeni Na*-hymni ei jätä minua rauhaan. Mitä olemme tehneet toisillemme? Millä perusteella otamme oikeudeksemme kohdella toisia huonommin kuin itseämme?

Erään läheiseni elämä päättyi *Herran siunaukseen*. Aamenen jälkeen huone täyttyi käsittämättömällä valolla. Inhimillisesti moni asia jäi kesken: sovinnot oli tekemättä, asiat jäivät puhumatta, pelkojen ilmaisemista vältettiin, yhteiset itkuhetket olivat vähissä, koti oli hajalla ja tulevaisuus auki. Silti aika oli lähteä – keskeneräisenä, puolikasvuisena, kuitenkin valmiina, aivan sellaisenaan, kunnistelematta. Hänen elämänsä Raja tuli vastaan. Raja, jota mikään mahti maailmassa ei voinut siirtää.

Mitä oletkin mennyt elämässäsi tekemään, aivan paljaana, keskeneräisenä, repaleisena lähdet. Silti valmiina.

Jeesus ristillä, kaiken saastaisuuden ja keskeneräisyyden runtelemana, otti vastaan myös kurkistelijoiden ja vierestä seuraajien pilkan. Mitä oletkaan mennyt tekemään, kun kaiken tämän ansaitset? Auta nyt itseäsi ja poista vaivasi! Jeesus, ihmisten silmissä syyllinen, oli valmis ja puhdas.

Mitä olette menneet tekemään? Pelkän ihonvärin perusteella erottelemaan ihmisiä, eristämään yhteydestä, toisen näkemisestä ja kuulemisesta, ystävyystestä. Sama vanha, vääristynyt kuvamme omasta oikeassa olemisen mielikuvasta ja toisten syyllisyyden varmuudesta elää edelleenkin meissä.

Syylisyytemme on kiistaton, keskeneräisyys käsin kosketeltava. Jes. 43:2 vakuuttaa kuitenkin: ”Älä pelkää, sillä minä olen sinut lunastanut, minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.” Ja Jes. 54:10: ”Vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra sinun armahtajasi.”

Keskeneräisenä sovitettu, armahdettu, lunastettu – siitä voimaa ammentaneena jatkan matkaa. Kaiken tämän tehneenä, silti vapautettuna. Jeesus osoittaa ristiä – tyhjentyntä, valmista. Ota vastaan, elä vapautettuna ja vapauta myös muita.

– Riikka Jääskeläinen

Armon ja totuuden ulottuvuudet

Elämäni varrelta mieleeni on jäänyt muutaman saarnan perusajatus. Niiden on täytynyt kohdentua henkilökohtaisella tasolla. Toiselta kuulijalta sama puhe on saattanut mennä läpi korvien jäämättä mieleen millään tavalla. Eräs tällainen puhe oli Tampereen hiippakunnan piispan, **Erkki Kansanahon**, puhe lähes viisikymmentä vuotta sitten. Hän oli 1970-luvun taitteen tienoilla tekemässä piispantarkastusta Aitolahden luterilaisessa seurakunnassa ja teki samalla kohteliaisuusvierailun Kirjatoimeen. Pyysin häntä pitämään hartauspuheen Kirjatoimen työntekijöille.

Piispana hänellä oli tietysti selkeä käsitys seitsemännen päivän adventisteista. Usein tällaisissa tilanteissa tuodaan esiin jokin kuulijoiden kanssa yhteinen ajatus

tai nostetaan yhteisöstä esiin jokin positiivinen erityispiirre kiitossanoin.

Viittasiko hän alkusanoissaan mihinkään sellaiseen, sitä en muista. Jos viittasi, hän ei kuitenkaan halunnut hukata tilaisuutta sanoa, mitä todella halusi sanoa. Hänellä oli mielessään jokin erityinen sana juuri tälle kuulijajoukolle, kuitenkin suoranaisesti osoittamatta seurakuntaamme. En rohkene ajatella, että Jumala olisi pannut sanat hänen suuhunsa pelkästään minua varten.

Siihen aikaan luettiin vanhaa raamatunkäännöstä, jonka mukaan hänen valitsemansa teksti kuului: ”Herra, sinun armosi ulottuu **taivaisiin**, sinun totuutesi **pilviin** asti” (Ps. 36:6). Hän korosti näiden ulottuvuuksien eroa.

– Joel Niininen

KUVA: SINIKKA MÄRTINEN

*Ylimmillään pilvet ulottuvat n. 18 km:n korkeuteen, helmiäispilvet 30 km:iin, valaisevat yöpilvet 75-90 km:iin. NykYTEKNIKALLA havaittavissa olevan universumin läpimitaksi arvioidaan 93 miljardia valovuotta, kilometreissä: $93\,000\,000\,000 \times 9\,460\,730\,472\,580$, 8 km. Mitä ylempänä pilvet ovat, sitä nopeammin ne liikkuvat, joskus jopa 400 km/h. Formula 1:n nopeusennätys on **Kimi Räikkösen** 370,1 km/h. Maan pyörimisliike oman akselinsa ympäri on suurimmillaan päiväntasaajalla: 1670 km/h. Radallaan auringon ympäri maapallo kiittää 107 200 km/h. Linnunrata-galaksin sisällä aurinkokuntamme vaeltaa 800 000 km:n tuntivauhtia.*

Suomi 100, "Finland" 600

Ruotsi-Suomen (1244/1293–1809) alkuajana maan itäosaa sanottiin Österlandiksi. Vasta 1400-luvulta lähtien samasta alueesta alettiin käyttää nimitystä Finland. Historiaa voi katsella eri näkökulmista. Yhteistä oikeille ja vaihtoehtoisille totuuksille on se, että niihin on aina ollut vaikuttamassa joku yksilö.

Viulisti **Pekka Kuusisto** viittasi BBC:n Proms-lähetyksessä (5/8 2016) Suomen historiaan leikkilistisesti: "Se oli siihen aikaan, kun Venäjä oli vielä osa Suomea..." Samalla kun Venäjistä vuonna 1809 tuli tuo "osa Suomea", maan toinen osa, Ruotsi, "itse näistyi" noin 600 vuoden yhteistaipaleen jälkeen. Koska vuonna 1917 Venäjällä oli omia hallinto-ongelmia (vallankumouksia ym.), Suomi "vapautti" Venäjän hallintovastuusta Suomen puolella 6.12.

Tosin idästä on sittemmin tullut "avuntarjouksia" vallanpitoon, mm. 1939-1940 ja 1941-1944, mutta Suomi on noudattanut **Augustin Ehrensvärdin** (1710-1772) neuvoa: "Jälkimaailma, seiso täällä omalla pohjallasi, äläkä luota vieraan apuun."

Sanat kaiverrettiin Suomenlinnan Kuninkaanportin marmorilaattaan aikana, jolloin Sveriges sak var Finlands, etenkin silloin, kun tarvittiin sotavoimia...

Ehrensvärd osallistui mm Pommerin sotaan (1757-1762). Päästäkseen lomalle hän sopi itse 6 kk:n aselevosta prinssi **Eugen av Wurttenbergin**

kanssa. Se oli perustuslain vastaista, mutta mitään pahempaa sapiskaa hän ei siitä saanut. Rauhan tultua hänet omasta pyynnöstään vapautettiin ylipällikkyydestä, vieläpä ylistävien kehujen kera. Ne hän halusi vaihtaa yhteen ainoaan kuninkaan kirjeeseen, jossa tämä ilmaisisi tyytyväisyytensä siihen "vähään", mitä hän oli aikaansaanut, ja myöntäisi hänelle vastuuvapauden.

Ehrensvärdin määritelmän mukaan hyvä sotilas osaa erottaa varsinaisen sodan harhaliikkeistä, tuntee omat vahvuutensa, sitoo vihollisen voimat, kätkee omat heikot puolensa ja omaa rohkeutta antaa kaikkensa isänmaansa puolesta.

Valtiomiehenä Ehrensvärd, jonka äiti oli suomalainen, ajoi aktiivisesti Suomen asioita, etenkin puolustusta. Hän oli kenttämarsalkka, tykistöupseeri, ase-expertti, linnoitusten, laivaston ja rannikkopuolustuksen kehittäjä, mutta myös taiteilija, kirjailija ja kulttuuripersonallisuus. Hänen "uskonnollista ajatteluaan" vähän epäiltiin, olihan hän valistusfilosofian

kasvatteja. Mutta **M. J. Alopæus** (1743-1818) päätteli Ehrensvärdin oivaltaneen kristinuskon ytimen, koska tämä vähän ennen kuolemaansa oli sanonut erään **Lasse Lucidorin** (1638-1674) virren olevan hänelle erinomaisen mieltymyksen lähde. Etenkin sen kahta viimeistä säkeistöä hän oli pitänyt "elämänsä värssyinä".

Jos kyseessä oli *Svenska Psalmbokenin* virsi n:o 406, niin kuin oletetaan, se ehkä selittää, miksi hän raskaiden koettelemusten keskelläkin säilytti tyytyväisen mielen, kuten **Axel Magnus von Arbin** (1717-1791) muistopuheessaan totesi. Hänen mukaansa Ehrensvärd ei ruumiinrakenteeltaan kuulunut suuriin ja vahvoihin, mutta koko olemus ja käytös paljastivat silti lujatahtoisen ja suurisydämiäisen ihmisen, aristokraatin myös hengeltään, ei ainoastaan ulkoiselta aatelisarvoltaan.

Hänen hautansa ja muistomerkkinsä sijaitsee Suomenlinnassa, jonka suunnittelija ja rakennuttaja hän oli. Noin puoli vuosisataa myöhemmin, Suomen sodan 1808-1809 aikana, tämä osa Ehrensvärdin elämäntyötä luovutettiin miltei ilman vastarintaa Venäjälle, josta siis tuolloin tuli Kuusiston mainitsema "osa Suomea" (vai oliko se päinvastoin?).

Nyt linnoituksella ei

ole maanpuolustuksen kannalta mitään merkitystä, mutta se on suosittu turistinähtävyys – kuten monet upeat kirkotkin, joita ihailaan, mutta joista ei juurikaan pelastusta etsitä...

Ei ehkä ole viisasta hengellisesti sodassakaan jäädä perinteiden laakereilla lepäämään, vaan on tutkittava, mikä *nyt* on sotimisen arvoista, missä rintamat nyt menevät, kuka on vihollinen. Ei juosta päämäärättömästi eikä varjonyrkkeillä. Mahdolliset ”iskut” suunnataan tarvittaessa vain omaan itseen (1 Kor. 9:26, 27). – SM

Lähteet mm: fi.wikipedia.org/Suomen-historia; suomenlinna.fi; Einar W. Juva: Augustin Ehrensvärd (urn:sbl:16730); Lars (Lucidor) Johansson (urn:sbl:12158); von Arbin 2054, www.adelsvapen.com

Lasse Lucidorin (alias Lars Johansson) virressä ”Herre Gud, för dig jag klagar” on 13 säkeistöä. Niissä käydään läpi syyllisyyden kaikki syöverit, pelätään, että Jumala on hylännyt, saadaan tietää, että Jeesus on sovittanut kaiken, täyttänyt lain, kärsinyt syyllisen puolesta. Toivo herää: Jumala ei sittenkään ole hylännyt! Omatunto rauhoittuu, valo syttyy siimpään, tahto pyhittyy armon sanojen hedelmänä, puhdistettu sydän liittyy uskossa Jumalaan. Kaksi viimeistä säkeistöä ovat kuin triumfikulkueessa käyvä voittolaulua:

12. Kuolema kaikessa kauhistavuudessaan ei minua hätkähdytä, sillä Kristus on hänet surmannut eikä hän enää voi minua vahingoittaa. Tuomiotakaan en juuri pelkää, vaikka olenkin pahaa tehnyt, sillä en unohda sitä lohdutusta, että tuomarina on veljeni Jeesus.

13. Jeesuksen veri pyyhkii pois syyllisyyteni, Jeesus on kaiken sovittanut. Jeesus puhuu puolestani kaikkea hyvää, että minut armahdettaisiin. Jeesuksen syvissä haavoissa löydän varman pakopaikan. Jeesus auttaa hädästä niin elämässä kuin kuolemassa.

(Tässä vap. suomentanut SM)

– SM

KUVA: SINIKKA MAKUERIICO

Lipun suhde lipputankoon: 1/6. Jos lippu on 1,5 m korkea, tangon on oltava 9 m.

Lippulaki

Siniristilippu säädettiin Suomen viralliseksi tunnukseksi lailla 29.5.1918. Tunnistamme lipun vaivatta, mutta osaisimmeko tehdä sen? Mittasuhteet ovat:

- korkeus 11 mittayksikköä
- leveys 18 mittayksikköä
- ristin sinisen kaistan leveys 3 mittayksikköä
- ristin poikkiviivasta tangon puolelle jää valkoista kenttää 5 yksikköä, vapaana liehuvalle puolelle 10 yksikköä.

Sinisen sävy on määritelty tietyn järjestelmän, mittaustavan ja valon mukaan. Painoväreistä sitä lähinnä on Pantone 294C.

Liputtaa saa kuka vain, mutta lippuun ei saa lisätä mitään omia kuvioita tms. Pestyä tai märkää lippua ei saa ripustaa ulos pyykkinarulle, se on kuivattava sisällä. Käytöstä pois jäävää lippua ei saa viedä kaatopaikalle, se hävitetään polttamalla tai laitetaan tunnistamattomaksi silputtuna talousjätteisiin. Lippu säilytetään taitettuna sininen puoli päällimmäisenä. Viralliset liputuspäivät löytyvät kalenterista. Muulloinkin saa liputtaa.

JUMALAN LIPPU: ”Sinä päivänä Iisain juurivesa kohoaa merkkiviirinä kansoille” (Jes. 11:10). ”Kohottakaa lippu merkiksi kansoille... Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun pelastajasi saapuu!” (Jes. 62:10). ”Mutta palvelijoillesi sinä nostat merkkiviirin, sinun viirisi luo he kokoontuvat, pois nuolten ulottuvilta” (Ps. 60:6). ”Pystyttäkää paljaalle vuorelalle merkkiviiri, korottakaa äänenne, huutakaa satureille, viittokaa heitä käymään sisälle ylhäisten porteista” (Jes. 13:2). ”Saamme iloita sinun voitostasi ja nostaa lippumme Jumalamme kunniaksi” (Ps. 20:6). Muita lipputekstejä: Jer. 4:21; 31:21; 51:12, 27. Lippu on myös hälytysmerkki (Jes. 18:3). Ajankohtainen tänään? – SM

Maasta se pienikin ponnistaa!

Banaani on tärkeä ravintokasvi Filippiineillä – ovathan banaanit kotoisin Kaakkois-Aasian trooppisilta alueilta*, joihin Filippiinit kuuluvat. Banaanikasvin saavutettua usean metrin korkeuden se tuottaa banaanitertun, jossa on kymmeniä hedelmiä joko suoraan nautittavaksi tai lajikkeesta riippuen, ruuanlaittoon keittäen/paistaen.

Banaanveja kasvatetaan mitä ihmeellisimmissä paikoissa ja niitä myydään missä hyvänsä, esim. kadun reunaan pysäköidyn pick-up-auton avolavalta.

Keski-Filippiineillä Cebun liepeillä Villa Feliza -kylässä sijaitsevan pienen puutarhan yhdessä nurkassa kasvaa hurjaa vauhtia banaanikasvi. Viisi kuu-kautta sitten se oli kahden metrin luokkaa, nyt ylimät lehdet huitelevat liki neljän metrin korkeudessa. Uutta, lähes kaksimetristä lehteä, kasvi pukkaa ulos muutaman päivän välein. Valtaisia lehtiä voi käyttää vaikkapa sateenvarjona tai pöytäliinana.

Kun banaaniterttu on kyllin kypsynyt ja otettu talteen, kasvin paksu, puumainen, varsi katkaistaan. Luulin aiemmin, että katkaistuun kohtaan alkaa tulla uusi verso. Mutta

kasvilla näyttää olevan kiire. Vaikka vielä kuu-kauteen tai pariin ei ole tietoa banaanitertusta, jo nyt maasta on työntymässä kolme uutta kasvia – pienen sormenpään kokoinen, joille ”emokasvi” antaa varjoa auringon paahdetta vastaan. Vieressä on tulos-papajapuu. Pian tämän puutarhan nurkkauksessa on ikioma banaanilehto.

Mitä banaanikasvi tahtoo kertoa? Hyvässä hoidossa on turvallista kasvaa suuremmaksi.

– Esko Mäkivierikko

*) <https://fi.wikipedia.org/wiki/Banaanit>

Tsuper-hero

Täällä Filippiineillä lasten ja aikuistenkin TV-ohjelmissa seikkailee erilaisia Superheroja (super-sankareita). Yksi on kuitenkin poikkeava muodoltaan: Tsuper-hero.

”Tsuper” ei ole sanaleikki, vaan se tarkoittaa filippiinien kielellä ”kuljettajaa”. Sarjan sankari on arkipuuhissaan jeeptä (pikkubussin) kuljettaja, mutta vaaratilanteissa hän rientää auttamaan avuttomia kansalaisia.

Sarjan päähenkilöt kokoontuvat pienessä katukuppilassa. Siellä sankarin tyttöystävä ei oikein pidä tätä minään, mutta sen sijaan Tsuperheroa hän ihailee yli

Roska-auton taivaallinen kutsu

Kun ensimmäisiä kertoja kuulin lähinaapurustosta tuttua klassista musiikkia (Mozartin “Eine kleine Nachtmusik”), ihastuin ikihyväksi. Sen tyyppistä musiikkia ei täällä juurikaan kuule. Kun sama musiikki toistui pari kertaa viikossa, aloin jo harkita muutaman uuden klassisen CD-levyn hankkimista naapurille – kuka hän sitten olikaan. Lopulta minulle valkeni totuus: musiikki olikin peräisin jätteiden keruuautosta.

Kun Mozartin musiikki täyttää tienoon, asukkaat tie-

tävät jäteauton lähestyvän. Samalla he saavat ylentävän musiikkihetken.

Tuon auton saapumisessa on jotain taivaallista. Jos jo roska-auton tulo herättää myönteistä ilmapiiriä ja innostusta, millaista sitten onkaan, kun jäte- ja saasteongelman lopullinen ratkaisu on käsillä – kun Jeesus tulee takaisin tiedottaen siitä valtavan enkelikuoron ja -orkesterin avulla. Ehkäpä Villa Felizan roska-auton kuljettaja apulaisineen yhtyy omalla musiikkipanoksellaan tuohon taivaalliseen ylistykseen.

– Esko Mäkiwierikko

kaiken – tietämättä poikaystävänsä olevan juuri tuo Tsuperhero. Tällaista elämä joskus on: muut eivät tiedä toisen henkilön hyviä, salattuja, sankarillisuutensa ominaisuuksia, vain arkipäiväisyys huomataan. Onneksi meidän ei tarvitse olla Super- tai Tsuperheroja, vaan Herralle, Ylimmälle Superherolle, olemme kelvollisia ihan sellaisenaan.

– Esko Mäkiwierikko

Mutta Herra on kanssani kuin väkevä sankari, vihamieheni kaatuvat eivätkä voi minulle mitään.
– Jer. 20:11

Kuka on kirkkauden kuningas? Hän on Herra, väkevä ja voimallinen. Hän on Herra, voiton sankari.
– Ps. 24:8

Maalaus Ruussarön sotilaskodissa. Tekijä ei tiedossa. KUVA: MÄKIVIERIKKO

Kun Mannerheim haudattiin, virallista saattuetta soitto-kuntineen, armeijan edustajineen ja lukuisine ”maan ylhäisineen” seurasi katujen varsilla sankat joukot ihmisiä kaikista kansankerroksista. Jeesukselle ei pidetty hautajaisia. Epävirallisen hautaamisen toimitti muutama harva ystävä. Hallitus ja uskonnolliset johtajat loistivat poissaolollaan.

Unohtumaton saattomatka

Loppuikäni muistan helmi-kuun 4. päivän 1951. Silloin oli kova pakkanen, ja minä jouduin olemaan ulkona pakkasessa koko päivän. Aamulla marssimme Tuomiokirkon Unioninkadun puoleisen oven eteen. Siellä odotimme kylmässä väristen paikoillamme, liikkumatta.

Minulla oli paraatirumpu roikkumassa kaulastani. Pidin siitä kiinni toisella kädelläni. Toisessa kädessäni oli rumpukapulat, mutta en saanut rummuttaa niillä, ne oli vain oltava kädessä koko ajan. Odotusta kesti kauan. Palelin kovin koko kropallani. Täytyi vain seisoa paikoillaan – liikkumatta.

Viimein, pitkän odotuksen jälkeen, ovi aukeni ja kirkosta kannettiin ulos ruumisarkku, joka laskettiin tykkilavetin päälle. Lavettia vetivät hevoset. Niin alkoi marssimme: Kaartin pataljoonan soittokunta edellä soittaen surumarssia hitaaseen tahtiin, me sen perässä.

Etenimme hitaasti Helsingin kaupungin läpi Hietaniemen sankarihautausmaalle. Arkussa makasi Suomen marsalkka **Carl Gustav Emil Mannerheim**. Hautausmaalla soitto-kunta soitti ja tykit ampuivat kunnialaukauksia.

Kun tulimme takaisin kasarmille, en saanut heti sormiani avattua enkä

rumpukapuloita pois kädestäni. Sormeni olivat aivan valkoiset. Niissä hautajaisissa palellutin molemmat käteni ja jalkani, jotka ovat siitä lähtien olleet kovin arat kylmälle. Ne ovat kesälläkin usein ihan jääkylmät.

Miksi minä, nuori poika (alle 15-vuotias) olin joutunut tähän tilanteeseen? Sitä varmaan ihmettelette. Olin silloin armeijan soitto-oppilaskoulussa, jossa opettelini ”hakkaamaan” rumpuja. Musiikinteorian tunteja sain Sibelius-Akatemiassa.

Mutta minä kun olen vähän kapinallinen, niin en tykännyt armeijan kurista, ja siksi pyysin vanhempiani kirjoittamaan kirjeen, että pääsisin sieltä pois. Pyysin sitä monen monta kertaa. Viimein vanhempani suostuivat siihen, kirjoittivat kirjeen, ja minä pääsin pois – kovien haukkumisten kera.

Olen kyllä sen jälkeen ollut kahdessakin kuorossa, mutta moneen vuoteen en enää niissäkään. Olen jättänyt musiikin selkäni taakse.

– *Simo Leskisenoja*

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Ei herroina halliten...?

Simo on kirjoittanut kokemuksistaan armeijan soitto-oppilaana runon, josta tässä muutamia otteita:

[--]

Aina vain ”herra”,
kaikkialla ”herra”.

– Kyllä olen, ”herra”.
– Minä menen, ”herra”.

– Saanko puhutella?
Siihen jatko: ”herra”.
Ei voinut sanella
ilman sanaa ”herra”.

Lupaa pyydettyä,
jos käy kaupungilla,
”heraa” siedettävä
aivan kaikkialla. [--]

Mitään ei väärin tee,
näin hän ajattelee.
Muita komentelee,
siitä nautiskelee. [--]

Kaverit hyviä,
mutta eivät ”herrat”[--]

– *Simo Leskisenoja*

Kiitos

Kuin lapsi juoksen kädet ylhäällä
ja huudan riemusta Isälle: Kiitos!

Ilman sinua minua ei olisi.
Kiitos, että olen!

Ilman Jeesuksen antamaa pelastusta
en saisi ikuista onnea.
Kiitos, että saan!

Ilman Henkesi ohjausta eksyisin.
Kiitos, että johdat!

Kaikki, mitä minussa on,
tulkoon, Isä, nimellesi kiitokseksi,
ylistykseksi ja kunniaksi.

– *Maija Kupiainen*

Painetusta poimittua

JOEL HALLDORF (DN 4.9.2016): Kulttuuri- ja mielipidevaikuttajat väittävät tuon tuosta, että ”uskonnolla” on erityinen kyky motivoida sortoa ja väkivaltaa. [--]. Pitää paikkansa, että uskonnolliset ihmiset, nyt ja kautta historian, ovat tehneet hirvittäviä asioita – joskus uskonnollisen vakaumuksensa perusteella. Mutta uskonto sellaisenaan ei ole ongelma. [--]. On välttämätöntä tarkastella huolellisesti jokaista yksittäistä tapusta, jotta voidaan tunnistaa se eri tekijöiden yhdistelmä, joka on luonut maaperää väkivallalle.

Ajattelussa, että uskonto aiheuttaa väkivaltaa, on sama ongelma kuin yleistyksissä yleensä: se tekee vaikeammaksi ymmärtää todellisuutta, viattomia syyllistetään ja todellisten ongelmien ratkaisu estyy. Yksinkertaisin tapa torjua käsitys uskonnosta erityisenä väkivallan lähteenä on osoittaa, ettei se pidä paikkaansa puhtaasti empirisesti. Historian kaikista konflikteista noin 7 % voidaan katsoa uskonnollisiksi. On merkki kulttuurimme lyhyestä muistista, että me niin pian verisen 1900-luvun jälkeen, jolloin sekulaarit ideologiat tappoivat miljoonia ihmisiä, teemme uskonnosta syntipukin. [--]. Huomattavasti useampi ihminen on tapanut ja tullut tapetuksi kansan kuin Jumalan nimissä. (<http://www.dn.se/debatt/iden-att-religion-ar-en-kalla-till-vald-drabbar-fredliga/?print=true>)

KUVA: SINIRIKKA MÄKIVIERIKKO

Hiljaisuuden pyhän katseen eteen
huolieni viidakosta hiivin.
Rauha laskeutuu kuin linnun siivin
lupausten tyynen rantaveteen.

Mikä ollut on, se pois jo haihtuu,
mikä poltti, viilenee nyt aivan.
Toivon taimi nousee alta vaivan,
kipu kiitokseen ja iloon vaihtuu.

– Ari Laitinen

Valitse elämä!

Monet ajattelevat kuoleista omaisistaan tai ystävistään, että nämä ovat nyt taivaassa. Mutta taivas on niin pyhä paikka, ettei sinne mennä, ennen kuin Jeesus tulee noutamaan. Kuoltuaan ihminen on haudassa tiedottomassa tilassa, mistä Jeesus käytti ilmaisua ”[ystävämme La-sarus] nukkuu” (Joh. 11:11).

Ensimmäisessä ylösnousemuksessa nousevat ne, jotka ovat valmistautuneet taivasta varten. He pääsevät Jeesuksen mukaan. ”Autuaita ja pyhiä ovat ne, jotka pääsevät

osallisiksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta! Heihin ei toisella kuole-malla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuk-sen pappeja ja hallitsevat Kristuksen kanssa tuhat vuotta” (Ilm. 20:6).

Jeesuksen paluu, ”Her-ran päivä”, on tuleva ”niin kuin varas, ja silloin tai-vaat katoavat jylisten, taivaankappaleet palavat ja hajoavat” (2. Piet. 3:10). Silloin ei maan päälle jää eloon yhtään ihmistä. Saa-tana joukkoineen sidotaan näin tuhanneksi vuodeksi.

Sen jälkeen hänet pääs-tetään vankeudesta, ja hän lähtee villitsemään juma-

lattomia, jotka tässä **toi- sessa ylösnousemuksessa** on nyt herätetty tuomiota varten (Ilm. 20:7-8): ”Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtais-tuimen edessä. Kirjat avat-tiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kir-joihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan” (Ilm. 20:12).

Lopulta tuli lankeaa taivaasta ja kuluttaa tuo-mitut. ”Tämä on **toinen kuolema**” (Ilm. 20:14). Sa-maan tulijärveen heitetään myös ”kansojen eksyttäjä” sekä ”peto” ja ”väärä pro-feetta” (Ilm. 20:10). Jumala

Kevään vierailijoita 2017

29/4 *Eya LeWartie & Garden of Joy*,
20/5 *Kari & Mervi Salonen* (Kevätjuhla)

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs, Tukholma.
Tiedustelut: siht. *Tuulikki Hagström* **08-500 81 907**
Seuraa ilmoituksia: *Ruotsinsuomalainen-lehti*, s. 3
Kotisivu: www.ylasali.se

Vierailijoiden puheet kuunneltavissa kotisivulla,
saatavana myös cd-tallenteina, puh. **08-500 81 907**

KIIITOS KÄYNNISTÄ, *Kai Arasola* (7/1), *Harri Kotamäki* (18/2), *Kimmo Ilola & Merja Kinnunen* (18/3)! Mitä he sanoivat, voit kuunnella kotisivullamme.

Korjaus

YS 2016-4 s. 17: ”Adventtisanoma oli saavuttanut Eilan kodin kirjaevankelistan kautta” **pitää olla:** ”Adventtisanoma oli saavuttanut Eilan **äidin** kodin kirjaevankelistan kautta.” Sen seurauksena myös Eilan äidin sisaret liittyivät adventtiseurakuntaan. Kun molemmat tädit kuolivat alle 30-vuotiaana keuhkotautiin 1930-luvun alkupuolella, siunauksen toimitti pastori **Arvo Arasola**. Eilalle jäi tädinperintönä piano, joka seurakunnalle lahjoitettuna palveli joko Tampereen adventtikirkossa tai Aitolahdessa Kirjatoimella. – SM

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

SRK:N VASTAAVA: **0176-124 05**
Eeva-Liisa Vihermä
SIHTEERI: **08-500 81 907**
Tuulikki Hagström

Eila opiskeli pianonsoittoa ennen kuin oppi lukemaan.

ei halua katsella heidän palamistaan ikuisesti, vaan maailma puhdistetaan pahantekijöistä ja sen aiheuttajista. He palavat loppuun, häviävät tuhkana maahan (Mal. 3:21).

Jumala rakastaa meitä jokaista niin paljon, että antoi ainokaisen Poikansa kuolemaan meidän syntiemme tähden. ”Hän on meidän syntiemme sovitaja, eikä vain meidän vaan koko maailman” (1 Joh. 2:2).

Sinä itse ratkaisit kotitalosi joko tottelemalla Jumalaa tai hylkäämällä hänen tarjouksensa.

– *Vieno Piironen*

”Pyhän Jumalan pyhyys näkyy hänen oikeissa tuomioissaan” (Jes. 5:16). ”Jumalattomien päämiehen sinä murskaat, tuhoat hänen talonsa **perustuksia myöten**” (Hab. 3:13). ”Kaikki röyhkeät ja pahantekijät ovat silloin oljenkorsia. Se päivä tulee ja sytyttää ne liekkiin -- **eikä niistä jää jäljelle juurta eikä vartta**” (Mal. 3:19). *Palamisen kesto kuin oljenkorren, palamisen tulos ikuisen!* ”Sortajat ovat hävinneet ja pilkkaajat ovat poissa ja väärintekijät revitään **juurineen** maasta” (Jes. 29:20). ”**Mikään ei ole enää kirouksen kahleissa**” (Ilm. 22:3).

Voinko auttaa?

HORISONTTI

”Jos haluan johdattaa jonkun ihmisen tiettyyn päämäärään, minun täytyy aivan ensiksi kohdata hänet siellä, missä hän on, ja aloittaa juuri sieltä. Joka ei siihen kykene, pettää itseään luullessaan voivansa auttaa muita.

Voidakseni auttaa jotakuta minun on tosin ymmärrettävä enemmän kuin hän, mutta ennen kaikkea minun täytyy ymmärtää se, mitä hän ymmärtää. Ellen siihen kykene, ei auta, että osaan ja tiedän enemmän.

Jos siitä huolimatta haluan osoittaa, miten paljon osaan, se on osoitus turhamaisuudestani ja ylpeydestäni ja siitä, että haluankin oikeastaan minua ihailtavan sen sijaan, että olisin avuksi.

Kaikki aito auttamishalu alkaa nöyryydestä autettavaa kohtaan, ja siksi minun on ymmärrettävä, ettei auttaminen ole halua hallita, vaan palvella. Ellen siihen kykene, minusta ei ole myöskään auttajaksi.
– *Søren Kierkegaard*, suom. *Ari Laitinen*

Søren Kierkegaard (1813-55), tanskalainen filosofi, teologi ja kirjailija, pohti tuotannossaan yksilön suhdetta kristinuskoon ja Jumalaan. Kierkegaard ihaili Abrahamia. Hänelle kristinuskoko oli suurin paradoksi, joka oli omaksuttavissa vain uskon hypyillä. Ylläoleva Kierkegaardin proosaruno ”Til eftertanke” vuodelta 1859 on edelleenkin tuore ja ajankohtainen.
– *Ari Laitinen*